

ת"פ 3848/08 - מ.י. תביעות ת"א שלוחת איילון נגד סימון טבדידשווילי, תומר ברכה - נדון

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 3848-08 מ.י. תביעות ת"א שלוחת איילון נ'
טבדידשווילי ואח'

בפני כב' השופט ארז יקואל - סגן הנשיאה
בעניין: מ.י. תביעות ת"א שלוחת איילון

המאשימה

נגד

1. סימון טבדידשווילי

2. תומר ברכה - נדון

הנאשמים

גזר-דין לנאשם 1

רקע

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של התפרצות לבית מגורים, לפי סעיף 406 (ב) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**"), גניבה, לפי סעיף 384 לחוק; היזק לרכוש, לפי סעיף 452 לחוק והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק.

2. מעובדות כתב האישום וממצאי הכרעת הדין, עולה כי ביום 01.06.2008, בשעות אחר הצהרים, התפרץ הנאשם לדירת הגב' מריאטה רפפורט ברחוב ***** בעיר בת - ים, בעת שלא הייתה במקום, באמצעות שבירת חלון וגנב תכשיטים. הנאשם ניסה להימלט מהמקום, אך נעצר בסמוך על-ידי שוטר, כשעל כפות ידיו גרביים ובכיסו תכשיטיה של המתלוננת. הנאשם ניסה להשתחרר מאחיזת השוטר, התנגד למעצרו, הוריד את הגרביים מכפות ידיו וזרקם לשיחים.

עתירות הצדדים ותמצית טענותיהם

3. בתימוכין באסמכתאות, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונשים בדמות מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

הודגשו חומרת מעשי הנאשם, עברו המכביד ובחירתו שלא ליטול אחריות על מעשיו.

המאשימה הוסיפה ותיארה את הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם פגיעה קשה וכן את מדיניות הענישה הנוהגת על דרך ענישה מרתיעה והולמת.

המאשימה עתרה לייחס משקל משמעותי לאינטרסים של גמול והרתעה בעניינו של הנאשם וטענה כי מתחם העונש ההולם את אירוע כתב האישום נע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר וכי בהעדר נסיבות מיוחדות לנאשם, יש לאמץ את הרף הגבוה של המתחם אליו הפנתה.

4. ב"כ הנאשם טען כי אין להחמיר עם הנאשם יתר על המידה כגישת המאשימה וסבר כי מתחם העונש ההולם את אירוע כתב האישום נע בין 6 ל- 10 חודשי מאסר בפועל. כך עתר הסנגור כי ייקבע בעניינו של הנאשם ומבלי להקל ראש בחומרת העבירות בהן הורשע, הודגש כי אין עסקינן במעשים המצויים ברף עליון של חומרה, בשים לב לשעת היום בה בוצעו ולהעדר תחכום ושיתוף פעולה עם אחרים או סיכוי להתרחשות אלימה.

עוד הובהר כי נתפס רכוש מועט ומיד בסמוך לאחר שנגנב.

הודגש כי שירות המבחן התרשם מיכולתו של הנאשם לערוך שינוי בחייו, אך מעורבות שירות המבחן בחייו של הנאשם נקטעה מחמת תיק משנת 2010 שנפתח.

עוד ביאר הסנגור כי הנאשם הביע חרטה על מעשיו ונטל עליהם אחריות לאחר הרשעתו, תוך שהוא מבין את החומרה ואת הפסול הטבועים בהם.

5. במסגרת דברו האחרון, הנאשם הביע התנצלות על מעשיו.

מתחם העונש ההולם

6. כמצוות המחוקק בסעיף 40 ג' (א) לחוק, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בחוק, יש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.

אשר לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות - הנאשם, במעשיו, דרס ברגל גסה את זכותה היסודית של המתלוננת בקניינה ופגע עמוקות בתחושות ביטחונה ופרטיותה, בכך שפרץ לביתה האמור לשמש כ"מבצרה" וגנב את תכשיטיה.

הסיכון הגלום במעשי הנאשם, שיכול ויגיעו כדי אלימות כלפי גוף במטרה להשלים את זממו או להימלט - ברור ואינו דורש הרחבה.

בנוסף, פגע הנאשם בסדר הציבורי וביכולתם של השוטרים, האמונים על אכיפת החוק, לבצע את עבודתם נאמנה.

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים אלו, הנה משמעותית וקשה ויפים הדברים שנקבעו בע"פ 7453/08 מ"י נ' **אואזנה** (2008), לאמור:

"... פריצה לביתו של אדם, טומנת החובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת נפש הנגרמים לקורבנות של עבירות אלה. ... אין מדובר בעבירות נגד הרכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר" (ר' אף ע"פ 6480/11 סמארה נ' מ.י. (2012)).

7. בבחינת נסיבות המעשים, תפקידו של הנאשם בביצוע העבירות היה מרכזי ועיקרי ופגיעתו במתלוננת ובציבור משמעותית, נוכח הטראומה ומפח הנפש שנגרמו למתלוננת שגילתה כי ביתה נפרץ ורכושה היקר נגנב. שימת הלב כי המתלוננת תיארה לפרוטוקול הדיון כיצד הינשוף העשוי זהב שגנב הנאשם מביתה יקר לליבה וקשתה עליה השגתו.

הנאשם תכנן את מעשיו ופרץ לדירת המתלוננת בשעות היום בסמוך להגעת המתלוננת לביתה, תוך אדישות לפוטנציאל המפגש האלים ביניהם.

לא נגרעה יכולת הנאשם להבין את מעשיו ואת הפסול הברור שבהם, הוא יכל להימנע מביצועם נוכח שליטתו המלאה עליהם והוא אינו קרוב לסייג אחריות פלילית.

הרכוש שנגנב הושב לבעליו.

8. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע הנאשם, מתחשבת בצורך במאבק בנגע ההתפרצויות לבתי מגורים. מתפקידו של בית המשפט לשגר מסר חד הנדרש לעבריינים המבקשים לחיות על חשבון עמלם של אחרים, כי אין כדאיות במעשיהם וזאת, באמצעות הטלת עונשים ממשיים וכואבים.

עבירות חמורות כפי שביצע הנאשם נושאות בצדן עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריה (ר' ע"פ 7453/08 לעיל; רע"פ 547/08 **טוקראס נ' מ"י** (11.6.08); רע"פ 1708/08 **לוי נ' מ"י** (21.2.08); רע"פ 659/13 **אביכזר נ' מ"י** (28.1.13); עפ"ג 20035-07-10 **קנפו ואח' נ' מ"י**; רע"פ 3211/10 **אלבס נ' מ"י** (6.5.10); רע"פ 244/10 **קרופניק נ' מ"י** (25.1.10) ורע"פ 3228/12 **וסילנקו נ' מ"י** (29.4.12)).

ברע"פ 244/10 לעיל נקבע, כך:

"בית משפט זה חזר והזהיר והתריע פעמים רבות, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על עבירות רכוש בכלל ועל עבירות ההתפרצות בפרט, גישה אשר תציב הגנה משמעותית ויעילה יותר לביטחונם של אזרחים תמימים, ואשר תעניק את המשקל הראוי גם למחיר הנפשי והצער שמוסבים להם בשל החדירה לפרטיותם..."

9. מכל אלו, אני קובע את מתחם העונש ההולם לאירוע כתב האישום, כדלקמן -

מאסר בפועל הנע בין 12 ל- 20 חודשים; מאסר על תנאי; קנס ופיצוי בהיקפים של אלפי שקלים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע המעשים

10. בגזירת העונש המתאים לנאשם שמלפניי וכמצוות המחוקק בסעיף 40 י"א לחוק, יש להתחשב בנסיבותיו האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות. נסיבות אלו נלמדות מתסקירי שירות המבחן, מטיעוני הסנגור ומרישומי הפלילי של הנאשם (ת/1).

הנאשם יליד 1989 ובעברו 5 הרשעות קודמות וגמר דין אחד במגוון עבירות אלימות ורכוש מסוג פשע, אותן החל לבצע מאז היותו נער בן 13. הנאשם ריצה 3 עונשי מאסר, הארוך ביניהם בן 20 חודשים ותלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה בר הפעלה בן 3 חודשים בגין עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו ובבחירתו זו כפה על המתלוננת, אישה מבוגרת, לשחזר לפרוטוקול הדיון את הטראומה שהייתה מנת חלקה בעת ביצוע העבירות.

בתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם נסקר רקע חייו, שלא ארחיב בנושא מחמת צנעת הפרט. סופו של יום, שירות המבחן לא המליץ לשלב את הנאשם בהליך שיקומי, מחמת הסתבכותו בהליך פלילי אחר.

עברו של הנאשם לא היווה מחסום מתבקש מבחירתו החוזרת לפגוע בקניינו של הציבור וביכולתם של השוטרים לבצע את עבודתם.

אכן, שירות המבחן התרשם כי כיום, בשונה מבעבר, הנאשם אינו משליך את המניע להסתבכויותיו על גורמים חיצוניים ונחזה שעבר תהליך משמעותי במסגרת מאסרו, שכלל השתתפות בסדנאות טיפוליות שונות. אולם, בהעדר השתלבות הנאשם בהליך טיפולי משמעותי והימנעות שירות המבחן ממתן המלצה דומה בעניינו - מסוכנותו לביטחון הציבור ולקניינו עודנה שרירה וקיימת.

ככל שחומרת המעשים בהם הורשע הנאשם הולכת וגוברת, כך הולכת ופוחתת המשמעות שיש לייחס לנסיבותיו האישיות. גם חלוף הזמן אינו משמש לזכות הנאשם, נוכח שהדיונים נדחו מעת לעת לצורך שמיעת הראיות ומעורבות שירות המבחן בעניינו.

11. מכל המקובץ ולאחר שביקשתי לאתר את היחס ההולם בין חומרת מעשי הנאשם בנסיבותיהם ומידת אשמו ובין סוג ומידת העונש שיושת עליו, סברתי כי יש להעדיף את אינטרס הציבור להיות מוגן מפני מעשיו. עם זאת, לא ראיתי לנכון לקבוע בעניינו של הנאשם עונש ברף העליון של מתחם העונש ההולם הנ"ל, בעיקר לנוכח התרשמות שירות המבחן וגילו הצעיר וקבעתי בעניינו את העונשים, כדלקמן -

מאסר בפועל - למשך 15 חודשים, בניכוי ימי מעצרו - 1.6.08-8.6.08.

הפעלת מאסר מותנה - מופעל בזאת מאסר על תנאי שהוטל ביום 21.2.05 מבית משפט לנוער (ראשל"צ) בת"פ 256/03 בן 3 חודשים. לריצוי בחופף לעונש המאסר הנ"ל.

סך-הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בן 15 חודשים בניכוי ימי מעצרו.

הנאשם יתייצב במזכירות הפלילית של בית משפט זה היום עד השעה 14:00 לתחילת ריצוי עונשו.

מאסר על תנאי - לתקופה של 6 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו, יעבור על עבירת רכוש מסוג פשע.

מאסר על תנאי - לתקופה של 3 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו, יעבור על כל עבירה אחרת מאלו בהן הורשע.

קנס - בסכום של 3,500 ₪ או 25 ימי מאסר תחתיו.

פיצוי למתלוננת - בסכום של 2,500 ש"ח. סכום הפיצוי ישולם על דרך הפקדתו במזכירות בית משפט בתוך 30 ימים. המזכירות תעביר את סכום הפיצוי לידי המתלוננת, בד בבד עם עותק מגזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי-מרכז בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ו' תמוז תשע"ה, 23 יוני 2015, בהעדר הצדדים.

